
NA POMOC VOJENSKOVĚDECKÉ PRÁCI

INFORMACE O JEDNÁNÍ VOJENSKOVĚDECKÉ KONFERENCE VA KG O OTÁZKÁCH VELENÍ A PRÁCE ŠTÁBU V OBRANNĚ OPERACI ARMÁDY

Ve dnech 24. a 25. dubna 1958 uspořádala Vojenská akademie Klementa Gottwalda, vyznamenaná Řádem republiky, ve spolupráci s V1.VO a VPA v pořadí VII. vojenskovědeckou konferenci na thema „Velení a práce štábu při přípravě a vedení obranné operace“.

Konferenci byly vytyčeny tyto hlavní cíle :

1. Zhodnotit vliv zbraní hromadného ničení na systém budování obrany a na styl práce velitelů a štábů při zabezpečení velení v obranné operaci.

2. Podrobně se zabývat otázkou rozhodování velitelů a práce štábů při přípravě a v průběhu obranné operace (boje).

3. Řešit otázky velení při odražení úderů silných tankových a mechanizovaných úderných uskupení nepřítele na jednom nebo současně na více směrech.

4. Řešit otázky možného zjednodušení bojové dokumentace.

K posouzení a řešení jednotlivých úkolů bylo vytvořeno celkem deset sekcí, z nichž pět se věnovalo otázkám vševojskovým, ostatní pak otázkám druhů vojsk a týlu.

Aby naši velitelé a štáby byli včas informováni o jednání konference, která se obírala nejpálčivějšími a nejaktuálnějšími problémy velení a práce štábu v obranné operaci armády, uvádíme nejpodstatnější závěry z těchto jednání. Věříme, že zveřejněním těchto závěrů, které jsou dílem kolektivního řešení odpovědných zástupců všech složek naší armády a z nichž mnohé musí být napřed ještě přezkoušeny v praxi, seznámíme náš velitelský sbor se současnou problematikou velení a práce štábu a s reálnými cestami jejího řešení. Návrhy vycházejí z konkrétního stavu věcí a jejich smyslem je odstranit všechny překážky, které velení a práci štábu brzdí, ztěžují a odvádějí od styku s vojsky.

*

1. vševojsková sekce, která se zabývala především otázkami zvýšení produktivity práce štábu armády, nejúčelnějšího řízení jeho práce a zlepšením součinnosti mezi štábem vševojskové armády a velitelstvím letecké armády, došla v podstatě k těmto závěrům:

Vývojové tendence obrany charakterisované zvýšením prvku manévrovosti, aktivity a klamání, požadavkem rozptylování sil a prostředků při současné potřebě jejich rychlého soustředění na nejohroženější směr fronty se odrážejí též v rozšíření problémů v oblasti velení.

V soudbojových podmínkách velení obranné operace se bude rozhodovat o operační iniciativě již před vyražením útoku nepřítele, nikoli až v průběhu této operace. Množství úkolů orgánů velení v soudbojové operaci si vyžaduje přehodnocení dosavadních povinností i systému práce štábu armády při plánování a řízení obranné operace. Toho lze dosáhnout hlavně zvý-

šením produktivity práce štábu širokým využíváním techniky.

Dále je třeba zlepšit organizaci práce ve štábu a osvojovat si nové metody práce. Urychlení plánování a vydání rozkazů může zabezpečit kolektivní příprava rozhodnutí a vydávání dílčích rozkazů pro štáb armády i pro podřízené štáby. Metoda souběžného plánování získává čas pro podřízené štáby a vojska k organizaci boje a musí se stát základní metodou práce všech štábů. Iniciátorem souběžného plánování musí být náčelník štábu. Požaduje se, aby náčelník štábu armády byl odpověden za plánování operace, to znamená, aby měl právo řídit činnost celého štábu armády, i štábů druhů vojsk a týlu při plánování operace. Neznamenalo by to tedy, že by velitelé a náčelníci druhů vojsk měli být podřízeni náčelníkovi štábu. Náčelník štábu by v duchu zámyslu a zásadních nařízení velitele armády konkretisoval úkoly celého štábu, určoval způsoby, rozsah a časový průběh plánování, jakož i zásady souběžného plánování mezi štáby. To dále vyžaduje, aby náčelník štábu měl právo nařizovat a zabezpečovat součinnost i mezi štáby druhů vojsk navzájem.

Doporučuje se zavést nově funkci zástupce náčelníka štábu armády a nadále ponechat funkci zástupce velitele armády, který má být plnoprávným zástupcem ve velení vojskům. Do otázek plánování zpravidla nezasahuje.

Jeho úkolem by bylo:

- zabezpečovat velení na vedlejším směru operace;
- zabezpečovat velení vojskům;
- řídit bojovou přípravu vojsk a kontrolovat ji;
- připravovat zálohu štábu, bude-li vytvořena.

Záložní orgán velení u armády navrhuje 1. sekce řešit formou ZVS v hodnotě redukovaného štábu sboru s pomocnými a spojovacími jednotkami (u divise — štábu pluku), jehož hlavním úkolem by bylo nahradit vyřazený štáb velitelství o jeden stupeň nižší. Velitelem ZVS u armády by měl být zkušený velitel divise. ZVS by plnilo ještě jiné úkoly, takže by ho bylo náležitě využíváno. Příprava zálohy štábu, která by zabezpečovala dokonalou kontinuitu velení po převzetí velení ZVS, byla by svěřena zástupci velitele v součinnosti s náčelníkem štábu. V otázce organizace a složení ZVS nedošla konference k jednoznačnému stanovisku, jak vyplývá z jednání 2. sekce.

Součinnost vševojskové armády s letectvem, dosud uskutečňovaná představitelem letectva, bude lépe zabezpečena zřízením nového orgánu „letecké styčné skupiny“ (LSS).

2. vševojsková sekce soustředila své jednání k vyřešení otázek organizace velení s hlavním zřetelem na posouzení možností velení z operačního sálu armády během obranné operace.

Pokládá se za nutné zřizovat: VS, ZVS, 1 až 2 záměnná VS, TVS a ZTVS. Těžiště velení u armády i u divise je na VS. Místo pevných VPS zabezpečit pro osobní výjezdy velitele armády a přímé pozorování důstojníků jeho štábu pohyblivá, odolná VPS z adaptovaných tanků a obrněných transportérů. Doporučuje se v rámci operačního maskování vždy zřizovat klamné VS.

Lze připustit umístování VS jak v lesích, tak v osadách podle konkrétních podmínek.

V otázce organizace a složení ZVS sekce je požadováno, aby záložní orgán velení u armády měl za hlavní úkol nahradit vyřazené VS armády. Měl by být, jako dosud, pod velením zástupce armády a složen z části důstojníků, personálu a prostředků organického VS armády. Dokumenty na ZVS přechovávat ve fotokopiích. Při odrážení úderů silných tankových a mechanisovaných uskupení nepřítel na jednom nebo více směrech je třeba těžiště velení ponechat na VS armády, tj. centralisovaně. Velitel armády může však uskutečnit výjezd na své pohyblivé pozorovatelně, například při organisování protiúderu, při čemž jeho štáb na VS odposlouchává všechna jím vydávaná nařízení.

Návrh VA KG na zřízení operačního sálu armády pro zlepšení velení, jeho obsazení a vybavení posuzuje sekce kladně. Umožňuje rychlou informovanost hlavních funkcionářů štábu o situaci, centralisované vyhodnocování situace, zlepšuje součinnost ve štábu a dovoluje veliteli armády okamžitě reagovat na jakoukoli bojovou situaci, což se projeví jako velká výhoda v průběhu vedení obranné operace. Operační sál armády má sloužit k urychlení a zkvalitnění velení, neboť rychlé a situaci odpovídající rozhodování a rychlé doručení úkolů svazkům a zálohám armády je rozhodující pro úspěch obranné operace. Podobného typu operačního sálu používá trvale letectvo. Vývoj podmínek bojové činnosti pozemních vojsk, kde boj o čas nabývá stále na významu, vynucuje si řídit bojovou činnost na zemi podobným způsobem.

Vedle velitele armády, náčelníka štábu a hlavních funkcionářů oddělení štábu, druhů vojsk a služeb s nejmenším počtem pomocníků byla by v operačním sále vyhodnocovací skupina PVO k zaznamenávání vzdušné situace (samostatný operační sál PVO se tím neruší) a skupina důstojníků spojovacího uzlu k zabezpečení nepřetržitosti spojení operačního sálu s prvky operačního učlenění armády.

Ke své funkci by byl operační sál vybaven výkazovou mapou, mapou se čtvercovou sítí pro PVO a nejdůležitějším spojením s podřízenými i s velitelstvím frontu.

Po dobu výjezdu velitele armády k vojskům převezme velení v operačním sále náčelník štábu, s nímž bude velitel armády v nepřetržitém spojení. Doporučuje se, aby operační sál byl ještě vybaven rádiovým dispečinkem, aby byl vysoce pohyblivý a způsobilý k použití ve všech druzích boje. Pokud jde o jeho vybavení televizí, má podle dnešního stavu a možností televizní techniky význam spíše pro přenos bojových písemných a grafických dokumentů než pro operačně taktické hodnocení situace na bojišti. V otázce rozmístění složek velitelských stanovišť se doporučuje upustit od dosavadního stereotypního rozmístění oddělení a složek na vzdálenosti 200 až 300 m od sebe, protože tyto vzdálenosti z hlediska PAO beztoho nedostačují. Lépe bude v zájmu zlepšení vzájemné součinnosti a velení vytvářet z VS operační skupinu a skupinu zabezpečující velení a tyto skupiny rozmísťovat odděleně od sebe v jednom prostoru pod společnou ochranou. Vzdálenosti složek uvnitř těchto skupin zmenšit do 50 m a tím umožnit součinnost, rozvinutí VS, lepší ochranu, ženiijní zabezpečení ap.

3. vševojsková sekce řešila nový přístup k přípravě a vydání rozhodnutí, k jeho dovedení do vojsk a k přípravě a náplni bojové dokumentace.

Je-li dost času, je výhodné provádět **přípravu rozhodnutí** pro obrannou operaci dosavadním způsobem. Není-li dost času, což bude ve většině případů, jeví se výhodným seznámit všechny vedoucí funkcionáře armády se směrnicemi frontu, přitom upozornit na některé zvláštnosti v plnění úkolu, vyslechnout od náčelníků druhů vojsk závažné otázky, které budou mít vliv na rozhodnutí, které jsou ve směrnicích druhů vojsk frontu, a ponechat těmto funkcionářům čas na přípravu podkladů. V této době velitel, náčelník štábu, náčelník operačního oddělení a náčelník průzkumu armády společně zpracují zhruba myšlenku zámyslu obranné operace, použití zbraní hromadného ničení a protiatomového manévru, s nimiž pak seznámí velitele a náčelníky druhů vojsk armády. Pak přistoupí velitel armády k vydání **rozhodnutí**.

V první části rozhodnutí je třeba uvést zhodnocení nepřítele, tj. nepřátelskou sestavu tak, jak je známa veliteli armády v době, kdy se rozhoduje, kde zjištěny základny nebo palebná postavení atomových, chemických a raketových zbraní, ráz nebo stupeň vybudování nepřátelského výchozího prostoru pro útok, kde zjištěny druhé sledy a zálohy nepřítele a jejich pravděpodobné čáry zasazení do boje, které cíle v nepřátelské sestavě třeba považovat za nejnebezpečnější.

V druhé části je třeba spojit úkol armády se zámyslem velitele, jak chce tento úkol splnit.

V třetí části vyjádřit zámysl použití zbraní hromadného ničení, tj. určit úkoly na zničení nejdůležitějších nepřátelských cílů vlastními zbraněmi hromadného ničení. Tento zámysl stačí formulovat jen vševojskově.

V dalších částech budou uvedeny úkoly jednotlivým svazkům a zálohám. Tu je třeba dát především úkoly vševojskového charakteru.

V konečném článku třeba stanovit doby pohotovosti, VS, osy přemístění a dobu pohotovosti po přemístění.

Základní pokyny pro plánování jsou dány zámyslem obranné operace a rozhodnutím velitele armády. Ty je třeba jen doplnit některými důležitými zásadními otázkami vyplývajícími ze situace a z plněního úkolu. Vždy však bude nutné, aby v nařízení byly uvedeny:

- základní časové normy pro plánování;
- dokdy doručit bojový rozkaz vojskům;
- doby pohotovosti svazků;
- na které nepřátelské jednotky a prostory zaměřit úsilí průzkumu;
- dokdy provést doplnění vojsk, na jakou výši, který svazek podle předpokládaného úkolu více dotovat;
- dokdy předložit plány ke schválení;
- dokdy vydat bojová nařízení podřízeným svazkům;
- v jakém pořadí budovat ženijní opatření a v jakém pořadí vybudovat spojení s podřízenými svazky.

Z hlediska rozsahu **bojové dokumentace** v obranné operaci armády k správnému řízení operace a boje stačí podle názoru sekce **zpracovávat**

- plán obranné operace,
- plán použití zbraní hromadného ničení,

- plán ochrany proti zbraním hromadného ničení,
- plán přeskupení a pořádkové služby a
- plán protirádiotechnických opatření.

Bylo konstatováno, že je účelné zpracovávat grafický plán obranné operace při normálních pásmech okolo 100 km na mapě 100 000, při širších pásmech bude stačit mapa 200 000; na nich zpracovat variantu nejpravděpodobnější a další varianty, popřípadě odchylky od základní varianty zpracovávat na dílčích plánech nebo jen na průsvitkách, které budou přílohami k základnímu plánu.

Plán použití zbraní hromadného ničení v těch případech, kdy je plánováno použití menšího počtu zbraní hromadného ničení, není třeba zpracovávat jako samostatný vševojskový dokument, nýbrž je třeba nutné údaje z tohoto plánu uvést přímo v plánu obranné operace. Při větším počtu zbraní hromadného ničení je výhodné zpracovávat „Plán použití zbraní hromadného ničení“ jako samostatný operační dokument doplňující plán operace.

Navrhuje se nezpracovávat „Plán protivýsadkové obrany“, „Plán protitankové obrany“, „Plán operačního maskování“. Nutné údaje z jednotlivých plánů bude výhodnější vydat vykonavatelům formou bojových nařízení.

Bylo zdůrazněno, že vliv protiatomového manévru na vševojskové plány armády nebude podstatný. Projeví se však ve značné míře v plánech druhů vojsk, kdy v souvislosti se změnami v průběhu fronty při provedení protiatomových manévru svazky bude nutno zpracovávat i plány zabezpečení jednotlivých variant.

V bojové dokumentaci bude dále třeba

— upustit od honosných nápisů a zpracovávání plánů tuší, plány zpracovávat barevnými tužkami a hlavní pozornost soustředit na obsah, účelnost a rychlost zpracování plánů;

— legendy k plánům nepsat na plány ručně, nýbrž zpracovávat na psacím stroji a pak nalepit na plán nebo ponechat jako přílohu k plánu;

— převážné části plánu po schválení a ofotografování pro potřeby nadřízeného štábu a k zabezpečení velení uvnitř armády (pro ZVS, TVS, ZTVS atd.) využívat v průběhu operace jako pracovních dokumentů;

— upustit od zásady vést pracovní mapy každým důstojníkem oddělení štábu armády. Na odděleních vést minimální počet těchto map, zabezpečujících plně práci na oddělení (stačí 2 až 3 mapy).

Byly rovněž předneseny návrhy na výzkum ve směru

— hledání nového průsvitného materiálu a

— zlepšení kvality vyráběných map s delší trvanlivostí a upotřebitelností.

V otázce působnosti velitele, náčelníka štábu a vedoucích funkcionářů armády při zpracování bojové dokumentace vyplynulo, aby velitel armády a náčelník operačního oddělení armády byli v době plánování obranné operace v průběhu bojů odpovědní hlavně za velení vojskům. Náčelníka štábu armády činit v této době odpovědným za plánování obranné operace v celém štábu armády. Tímto návrhem by nebyli zbaveni velitel, náčelník štábu a náčelník operačního oddělení armády povinnosti dát základní rys plánování operace. Bylo požadováno, aby velitel, náčelník štábu a náčelník operačního oddělení armády byli zbaveni povin-

nosti sami zpracovávat „Plán obranné operace“. Vlastním zpracováním možno pověřit odpovědné funkcionáře operačního oddělení armády.

Konferenci byl podán též návrh, jak nejlépe učlenit štáb armády a svazku a jak ho materiálně vybavit, zejména z hlediska zkrácení proudů, průchodnosti vozidel štábu terénem, mobilnosti, vhodnosti úpravy pracovišť a ochrany před účinky zbraní hromadného ničení.

Hlavním úkolem 4. vševojskové sekce bylo řešit problém nepřetržitosti operačního zabezpečení v průběhu obranné operace z hlediska plánování a jeho provádění, při přechodu armády do obrany, při provádění protiatomového manévru a při přípravě a provádění protiúderu.

Při organizaci operačního zabezpečení spočívá mimořádná odpovědnost na PVO. Tu je bezpodmínečně třeba centralisovat pod jedním velením a odstranit tak existující roztržitenost a mnohokolejnost velení. Nepřetržitost operačního zabezpečení zabezpečuje velitel armády postupným usměrňováním operační sestavy do obrany a rozmístěním prostředků operačního zabezpečení k udržení vysoké aktivity divisí dokončujících útočnou operaci.

Systém průzkumu vyžaduje aspoň částečného automatizování. Dnešní převážně pasivní ráz operačního zabezpečení je třeba učinit aktivnějším a vyčlenit větší počet prostředků — hlavně atomových zbraní — pro boj s nepřátelskými prostředky hromadného ničení. V kritickém údobí provádění protiatomového manévru nesmí být narušen systém prostředků operačního zabezpečení. Operační zabezpečení protiúderu je třeba provádět plynule tak, aby při vyražení protiúderu byl systém operačního zabezpečení již dokončen.

Navrhuje se zrušit vydávání zvláštních nařízení pro operační zabezpečení a doporučuje se jeho úkoly zahrnout do bojových rozkazů (nařízení), neboť sekce je toho názoru, že operační (bojové) zabezpečení je třeba dnes považovat za neodlučitelnou součást bojové činnosti vojsk. S tím souvisí také požadavek větší decentralisace prostředků operačního zabezpečení. Operační zabezpečení se má plánovat jen v zásadách a denně podle situace doplňovat. Operační zabezpečení, podobně jako bojovou činnost plánovat metodou souběžného plánování.

Mají být zrušeny jako samostatné plány:

plán protitankové obrany, plán použití zbraní hromadného ničení, plán ochrany proti nim, plán protivýsadkové obrany a plán operačního zabezpečení protiúderu. Doporučuje se ponechat: plán průzkumu, protipřípravy, PVO; spojit v jeden plán: plán protiatomového manévru a maskování, plán radiotechnické činnosti a plán opatření proti radiotechnickému rušení nepřítele. Opatření plánů navrhovaných ke zrušení mají být zahrnuta do pracovních map nebo do plánu operace (protiúderu).

5. vševojsková sekce se věnovala vyřešení hlavních problémů velení především po stránce technické. Konstatovala, že linková a směrová pojítka zůstávají nadále důležitými prostředky spojení. Kabelová spojovací síť musí být ženijně důkladně zabezpečena a její výstavba urychlena pomocí speciálních strojů. U vysokofrekvenčních nosných přístrojů je třeba až do zavedení nových typů prodloužit jejich životnost a vybavit jimi všechny spojovací uzly. Plánovaná změna klaviatury dálnopisů ST 35 a kom-

binace s šifrovacími přístroji zrychlí a usnadní provoz. Směrové stanice DUHA bude nutno vybavit všesměrovými anténami a u malých stanic vyřešit propojování.

V rádiovém spojení je nedostatek středních rádiových stanic a VKV stanic větších výkonů. Bude třeba vybavit všechny stanice přídavným zařízením, umožnit propojování na přepojovači a vybavit rychlotelegrafy. Do obrněných transportérů zamontovat tankové rádiové stanice R-112 a R-113. Televize pro vojenské účely je v nejbližší době využitelná hlavně k přenosu dokumentace (pomalá televize), ovšem nutno vyřešit utajený přenos. Další její vývoj je nutný, avšak je třeba se vypořádat s problémem množství odborníků potřebných dnes k obsluze a provozu televize. Fototelegraf není pro vojenské účely vyvinut a v armádě nalezne stěží uplatnění pro svou těžkopádnost i technickou zátěží.

Dosavadní telefonní přepojovače umožňují propojování telefonních a směrových spojů. Bude však třeba počítat do systému komplexního spojení také rádiové spoje. V současné době je požadavek spojit rádiové hovory přes radiokroz. V budoucnu bude muset být vyřešeno jednotné vyzvánění a zapojování rádiových hovorů přes normální přepojovač.

Operační sál lze vybavit spojovací technikou. Po jeho přezkoušení na cvičeních bude výhodné jej doplnit rádiovým dispečinkem a zároveň řešit jeho utajení.

Spojovací jednotky armády by měly mít třímístné vrtulníky s rádiovou stanicí.

Po stránce organizace spojení zabezpečí nepřetržitost velení pomocné spojovací uzly. Mezi VS a ZVS je třeba budovat dostatek přímých spojů k dosažení včasné informovanosti. Důležitá rozhodnutí pro ZVS bude výhodné nahrávat na magnetofon.

Nedoporučuje se zřizovat záložní TVS pro nedostatek spojovacích jednotek a pojítek, ale navrhuje se vyčleňovat malou operační skupinu štábu týlu na VS (ZVS) armády.

Pohyblivá VPS jsou výhodnější než předem budovaná a lze je vybavit výkonnými rádiovými (směrovými) stanicemi.

Spojení armáda—pluk bude především uskutečňováno na linkové a směrové síti.

Nové formy organizace spojení budou vyžadovat omezit početní stavy permanentních jednotek, zesílit exploatační jednotky, hlavně úložných kabelů, rádiové a směrové jednotky.

V oboru dokumentace postačí vést jeden grafický plán spojení. Pracnou tabulku rádiových sítí a směrů bude třeba nahradit jednodušším způsobem. Pro plán operace stačí připravit jen jednoduché schéma základních spojů.

6. sekce PVO projednávala otázky velení, organizace a plánování PVO. Konstatovala dosavadní, dále již neúnosnou roztržitost velení prostředkům PVO. Doporučuje naléhavě, aby byly sloučeny pod jedno velení. To ovšem vyžaduje vyjmout PLD z podřízenosti velitele dělostřelectva.

Náčelník PVO armády by dával veliteli armády podklady za všechny prostředky PVO, i PLD armády. Vydávat jednotné bojové naří-

zení pro PVO je ovšem možné teprve po změně podřízenosti PLD náčelníku PVO.

Doporučuje se v plánu PVO uvádět též protiradiotechnická opatření a neplánovat je u operačního oddělení.

Operační sál armády musí umožňovat přímé velení prostředkům PVO.

Podstatná část jednání byla věnována otázkám velení PVO z hlediska i vzdálených perspektiv a z hlediska technického řešení účinné a nepřetržité PVO. Po této stránce přineslo jednání dostatek konkrétních návrhů a podnětů, kterými se jistě budou zabývat příslušní činitelé jak velení armády, tak i výzkumu a výroby.

Sekce druhů vojsk čis. 7 až 9 se věnovaly řešení problémů součinnosti, působnosti a vzájemných vztahů mezi veliteli a náčelníky druhů vojsk a jejich štábů, otázkám vzájemného vztahu a součinnosti se vševojskovým štábem a štábem týlu, metodám práce a obsahu bojové dokumentace.

7. sekce — dělostřelecká — doporučila přezkoumat, zda není možné zbavit operační oddělení vševojskového štábu plánů, které ve skutečnosti uvádí v život jiná složka (plán protiradiotechnických opatření, plán použití zbraní hromadného ničení). Dává se na úvahu, zda pomocník náčelníka štábu pro reaktivní dělostřelectvo nemá plnit širší úkol pomocníka pro zvláštní dělostřelecké prostředky.

Součinnost s náčelníkem týlu udržuje převážně náčelník dělostřeleckého vyzbrojování armády se svými odděleními. Pro zásobování zvláštními dělostřeleckými prostředky bude třeba uvažovat o ustanovení dalšího odborníka do štábu náčelníka dělostřeleckého vyzbrojování.

V oboru bojové dokumentace se doporučuje zpracovávat plán bojového použití dělostřelectva s určením pro řízení bojové činnosti dělostřelectva. Jako přílohy k němu zpracovat plán protipřípravy a plán zabezpečení protiúderu, samostatně pak plán průzkumu a plán spojení. Místo bojového rozkazu vydávat bojová nařízení a tak zabezpečit souběžné plánování. V období plánování využívat co nejvíce štábů dělostřeleckých svazků.

Velitelská stanoviště se doporučuje organisovat podle zásady, že VPS budou zřizovat velitelé plukovních a divisních dělostřeleckých skupin a velitelé podskupin ADS. Přitom velitel dělostřelectva divise a armády bude buď na VS nebo na VPS podle toho, kde bude velitel divise a armády. Hlavním orgánem pro řízení palby v šoubných podmínkách se stává velitel dělostřelectva divise, který může přímo dávat úkoly i příslušné podskupině ADS.

8. sekce — ženíjní — konkretisovala zvýšení pravomoci náčelníka štábu armády ve směru řízení štábu náčelníka ženíjního vojska v otázkách: operační a taktické organisace operace (boje), sladění součinnosti druhů vojsk a vševojskového štábu, v zabezpečení pronikání náplně jednotlivých plánů do všech složek štábu armády. V otázkách součinnosti se vševojskovým štábem je třeba přejít od porad a dohovorů ke konkrétnímu řešení úkolů na základě připravených a věcných podkladů. Pro součinnost se štábem týlu doporučuje sekce ponechat u náčelníka ženíjního vojska armády ženíjní materiální a technickou skupinu a vyzkoušet ji na cvičeníh.

V bojových rozkazech velitele armády (divise) nemají být uváděny úkoly ženijního vojska, nýbrž jen v bojových nařízeních pro ženijní zabezpečení, která spolupodepisuje náčelník štábu armády. Bojové rozkazy ženijním jednotkám, útvarům a svazkům podepisuje jen náčelník ženijního vojska armády (divise).

Plán ženijního zabezpečení má být současně výkazovou mapou. Ve štábu náčelníka ženijního vojska armády je třeba vést dvě pracovní mapy a mapu ženijního průzkumu.

Pro úspěšné velení ženijním vojskům se navrhuje organisovat samostatnou ženijní rádiovou síť a více využívat směrových důstojníků. Pro budování VPS je třeba organisovat speciální ženijní jednotky vybavené stroji a lehkými stavebními konstrukcemi u armády, divise i pluku. Budováním rozumět především důkladný průzkum prostoru z hlediska maskování, komunikací a PAO. Doporučují se též vhodné osady pro VS. Velitelské stanoviště armády má být na dopravních prostředcích, které se nesmějí lišit od řadových vozidel. Vzdálenosti mezi odděleními štábu armády se doporučuje zkrátit.

9. sekce — chemická — požaduje začlenit do operačního oddělení štábu armády jednoho důstojníka chemického vojska (inženýra radiochemika nebo chemika technika) k provádění odborných propočtů a závěrů při použití zbraní hromadného ničení.

Považuje se za nutné organisovat rádiovou síť náčelníka chemického vojska ke spojení s velitelem brigády chemické ochrany, s veliteli chemických skupin a posilovými chemickými útvary, po případě i s chemickými náčelníky divise. Navrhuje se vybavit chemické průzkumné jednotky rádiovými stanicemi s potřebným donosem, začlenit do velitelských jednotek armády (divise) chemické průzkumné jednotky, k armádnímu týlu jednotku chemické ochrany a ve štábu náčelníka týlu zavést organizačně chemického náčelníka.

K zjednodušení bojové dokumentace se navrhuje nezpracovávat plán chemického zabezpečení, protože hlavní opatření jsou uvedena v plánu ochrany proti zbraním hromadného ničení. Stačí vést v pracovní mapě plán použití chemických útvarů a jednotek.

Štáb náčelníka chemického vojska má vést doklad o radiální situaci na mapě nebo jako zvláštní dokument. K zabezpečení nepřetržitosti práce štábu se doporučuje uvažovat o zavedení funkce zástupce náčelníka chemického vojska armády.

10. sekce — týlová — prozkoumala problémy velení týlu, bojovou dokumentaci a zabývala se problémy součinnosti uvnitř štábu týlu i v poměru k vševojskovému štábu a štábům druhů vojsk. Byl zdůrazněn požadavek centralisovaného velení týlu armády zesílením úlohy náčelníka štábu týlu jako prvního zástupce náčelníka týlu armády.

Dodržování tohoto principu uvolní náčelníka týlu armády k osobnímu velení podřízeným týlům a přispěje k zvýšení produktivity práce štábu týlu armády. Zástupce velitele pro týl by měl velet centralisovaně všem týlovým, zásobovacím a technickým službám. Náčelník štábu armády musí být běžně a zevrubně informován o situaci týlu náčelníkem štábu týlu a v některých případech musí být s to dát příslušné konkrétní návrhy veliteli armády místo náčelníka týlu. Metodu souběžného plánování důsledně uplatňovat u správy týlu armády i týlu svazků.

Informace a návrhy náčelníka týlu armády veliteli armády mají být po schválení považovány za rozhodnutí velitele po stránce materiální a zdravotnické.

Doporučuje se zjednodušit obsah týlového rozkazu. Důraz klást na vydávání bojových nařízení.

Používání směrových důstojníků se pokládá za neúčelné. Týl armády je třeba vybavit moderní spojovací technikou. TVS armády má být za VS armády v takové vzdálenosti, aby bylo možno se domluvit přímo bezdrátově v otevřené řeči.

Doporučuje se zřizovat záložní TVS za armádním pásmem obrany (v prostoru ČOAZZ) a záměnné TVS. Ostatní složky týlu umisťovat v ČO-AZZ (AZZ).

V týlovém souhrnném hlášení svazků a armády se nedoporučuje uvádět početní stav munice. U týlu svazků a armády mají se vést jen přehledy zabezpečení v operačních kalkulačních jednotkách.

Závěr

Vojenskovědecká konference VA KG vyřešila ve dvou dnech řadu stěžejních problémů v oboru velení a práce štábu armády. Značný podíl na vysoké dělnosti a ekonomickém využití času měla promyšlená organizační opatření. Jímí se omezilo přednášení referátu a koreferátu na pouhé dvě hodiny. Největší část pracovní doby se vyhradila projednávání thesí v jednotlivých sekcích. These konference připouštěly větší počet variant řešení daných problémů a kromě toho každé sekci byly přesně vytyčeny úkoly, které měly řešit. Tímto způsobem měla konference organisovaný ráz a byla zbavena všech všeobecností, jež často vedou k neplodným závěrům a nekonkrétním výsledkům.

Podrobný obsah a závěry z materiálu VII. vojenskovědecké konference VA KG budou po zhodnocení zveřejněny ve zvláštním čísle Práce vojenské akademie. Závěry z jednání v sekcích tu uvedené je třeba pokládat za informativní, neboť ne vždy bylo dosaženo jednotných názorů v řešení určitých problémů. Bude věcí praktického přezkoušení rady návrhů v oboru velení a práce štábu, aby se pak staly trvalým přínosem ke zlepšení metod a stylu práce orgánů velení naší armády.

Zpracoval plukovník Jiří Křovák a major Břetislav Janík